

A Tribunale Ordinario di Cosenza (Olaszország) által 2009. november 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — C.C.I.A.A. di Cosenza kontra Grillo Star srl Fallimento

(C-443/09. sz. ügy)

(2010/C 51/28)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Ordinario di Cosenza

Az alapeljárás felei

Felperes: C.C.I. A. A. di Cosenza

Alperes: Grillo Star srl Fallimento

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az éves díj meghatározásának az 1993. december 29-i 580. törvény 18. cikkének b) pontjában foglalt, különösen ugyanezen pont 3., 4., 5., és 6. alpontjában meghatározott szempontjai ellentétesek-e a tőkeemelés terhelő közvetett adókról szóló, 2008. február 12-i 2008/0007 tanácsi irányelvvel⁽¹⁾, amennyiben nem tartozhat az ugyanezen irányelv 6. cikkének e) pontja szerinti eltérés alá?

2. Különösen:

— „Ellentételi” jellegűnek tekinthető-e az olyan díj, amelynek meghatározása az azon szolgáltatások teljesítéséhez szükséges igény meghatározásán alapul, amelyet a kereskedelmi kamarának az ország egész területén nyújtaniuk kell?

— Az olyan „arányosítási alap” előírása, amelynek célja, hogy a törvény által a kereskedelmi kamarák rendszerére ruházott igazgatási feladatok ellátásának egységességét biztosítsa az ország egész területén, kizárja-e az éves díj „ellentételi” jellegét?

— Az egyes kereskedelmi kamarák számára biztosított azon lehetőség, hogy akár 20 %-ra növelhetik az éves díj összegét olyan kezdeményezések társfinanszírozása céljából, amelyek a termelés növelésére és az illetékesség szerinti földrajzi körzet gazdasági feltételeinek javítására irányulnak, összeegyeztethető-e ugyanezen díj „ellentételi” jellegével?

— Az a tény, hogy nincs pontosan meghatározva a cégnyilvántartásba való bejegyzés cégnyilvántartás általi fenntartásához és frissítéséhez kapcsolódó igények meghatározásának módja, ellentétes-e az éves díj „ellentételi” jellegével?

— Az éves díj átalányalapú meghatározása összeegyeztethető-e a díj „ellentételi” jellegével arra vonatkozó, „rendszeres időközönkénti”, vizsgálat hiányában, hogy ez megfelel-e a szolgáltatás átlagköltségeinek?

⁽¹⁾ HL L 46., 11. o.

Az Elsőfokú Bíróság T-183/07. sz., Lengyelország kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítétele ellen az Európai Bizottság által 2009. december 4-én benyújtott fellebbezés

(C-504/09. P. sz. ügy)

(2010/C 51/29)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: E. Kružíková, E. White és K. Herrmann)

A többi fél az eljárásban: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, a Lengyel Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Litván Köztársaság és a Szlovák Köztársaság

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-183/07. sz. ügyben 2009. szeptember 23-án hozott ítéletét;

— A Bíróság a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező kereseti kérelmeit négy joggal támasztja alá. Először is az Elsőfokú Bíróság túllépte felülvizsgálati jogkörét, és eljárási hibákat vétett, amely hátrányosan befolyásolta a Bizottság érdekeit, másodsorban megsértette az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 9. cikkének (3) bekezdését, harmadrészt tévesen értelmezte az EUMSZ 296. cikk által a határozatok indokolására vonatkozóan előírt kötelezettség terjedelmét, negyedrész pedig tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben a megtámadott határozat 1. cikkének (1) bekezdését, 2. cikkének (1) bekezdését és 3. cikkének (1) bekezdését a határozat többi rendelkezéseitől elválaszthatatlannak tekintette, és ennek következtében a határozatot teljes egészében megsemmisítette.

Az első jogalap keretében a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság — az eljárási szabályzat 48. cikke 2. §-ának megsértésével — elfogadhatónak ítélte a felperes által első ízben a válszában előterjesztett azon jogalapot, miszerint a Bizottság túllépte hatáskörét. Ezen túlmenően az Elsőfokú Bíróság azon döntésében, hogy a felperes második jogalapja mely közösségi jogi rendelkezésekre vonatkozik, túllépte bírósági felülvizsgálának korlátait.

A második jogalap keretében a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a Bizottság 2003/87 irányelv 9. cikkének (3) bekezdése szerinti hatásköre terjedelmére és gyakorlásának módjára vonatkozó értelmezése téves jogalkalmazáson alapul. E jogalap két részből áll.

E jogalap első részében a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság az egyenlő bánásmód elvének megsértésével tévesen értelmezte a 2003/87 irányelv 9. cikkének (3) bekezdését, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem volt jogosult arra, hogy a részére bejelentett II. nemzeti kiosztási terveknek (a továbbiakban: II. NKT) a 2003/87 irányelv III. melléklete szerinti követelmények alapján történő ellenőrzésekor valamennyi tagállam tekintetében ugyanarra az időszakra (2005) vonatkozó, egyetlen és ugyanazon forrásból (a közösségi független üzleti jegyzőkönyvből, Community Independent Transaction Log) származó, ellenőrzött CO₂-adatokat használja, és határozatát a valamennyi állam tekintetében ugyanabban az időszakban közzétett, a bruttó hazai termék 2005 és 2010 közötti növekedésére vonatkozó előrejelzésekre alapítsa.

E jogalap második részében a fellebbező azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság — azáltal, hogy megvonta a Bizottságtól azt a jogot, hogy az a II. NKT értékelésekor figyelmen kívül hagyja az egyes tagállamok által alkalmazott adatokat, és a 2003/87 irányelv 9. cikkének (3) bekezdése szerint elfogadott és a II. NKT-t elutasító határozatában a tagállam által kiosztható kibocsátási egységek maximális összességét határozza meg — tévesen értelmezte a 2003/87 irányelv 9. cikkének (3) bekezdését, mert figyelmen kívül hagyta annak célját és tárgyát.

A 2003/87 irányelv 9. cikkének (3) bekezdése szerint elvégzett előzetes vizsgálat az irányelv azon céljának elérését hivatott biztosítani, amely az üvegházhatású gázok kibocsátásának költségkímélő és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzésére és a kibocsátási egységek kereskedelmére vonatkozó közösségi rendszer gördülékeny működésének biztosítására irányul. Mivel a II. NKT-t elutasító határozat elfogadására vonatkozó jogosultság időben korlátozott, a Bizottságnak a 2003/87 irányelv 9. cikke (3) bekezdésének első mondata szerinti ellenőrzési hatásköre gyakorlása módjának értelmezésekor figyelembe kell venni az ellenőrzési eljárás egészének célját, vagyis, hogy csupán a III. mellékletnek, különösen az 1-3. sz. követelményeknek megfelelő II. NKT válhat véglegessé, és képezheti a tagállamoknak a kiosztandó kibocsátási egységek összességére vonatkozó határozatai elfogadásának alapját.

A harmadik jogalap keretében a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság azon megállapításával, hogy a Bizottság köteles lett volna kifejtetni a megtámadott határozatban, hogy a Lengyel Köztársaság II. NKT-jában alkalmazott adatok mennyiben „kevésbé megbízhatóak”, figyelmen kívül hagyta a megtámadott határozat (5) preambulumbekzdésében szereplő indokolás egészét, továbbá túl tágra értelmezte az EUMSZ 296. cikk szerinti indokolási kötelezettséget.

A negyedik jogalap keretében a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott határozat rendelkezései elválaszthatóságának követelményét tévesen alkalmazta azáltal, hogy megállapította, hogy a határozat azon 1. cikkének (2)-(5) bekezdése és 2. cikke, amelyek a II. NKT-nak az irányelv III. melléklete 1. sz. követelményétől eltérő követelményekkel való összeegyeztethetlenségére vonatkoznak, utóbbtól nem választhatók el. Az Elsőfokú Bíróság téves értékelése ahhoz vezetett, hogy a megtámadott határozatot teljes egészében megsemmisítették.

(¹) HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.

A Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Belgium) által 2009. december 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — RTL Belgium SA (korábban: TVI SA)

(C-517/09. sz. ügy)

(2010/C 51/30)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő szerv

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel

Érintett: RTL Belgium SA (korábban: TVI SA)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i irányelv (¹) („audiovizuális médiaszolgáltatói” irányelv) 1. cikkében szereplő, „a műsorszámok kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzés” fogalmát lehet-e úgy értelmezni, hogy annak alapján úgy tekinthető, hogy a valamely tagállamban letelepedett és e tagállam kormánytól koncessziós engedélyt kapott társaság gyakorolja